

Sefalet Rüzgarım

— kartallışair · 09 Mart 2020

Sefalet Rüzgarım

Bir derde düştüm ki, sormayın dostlar,
O akşam karanlık çökerken küstü
Zaten yaralıyım, vurmayın dostlar
Sefalet rüzgârım çok erken esti

Oturmuş başbaşa sohbet ederken
Gülyüzü yüzüme bakarken küstü
Kadeh kaldırıp ta, "Şerefe!" derken
Sefalet rüzgârım çok erken esti

Birden buğulandı, doldu gözleri
O billur taneler akarken küstü
Hâlâ da içimde kaldı izleri
Sefalet rüzgârım çok erken esti

Aldı çakmağımı benim elimden
O son sigarayı yakarken küstü
"Zahmet etme" sözü düştü dilinden
Sefalet rüzgârım çok erken esti

Eski sıcaklığı yoktu teninde
Elini elimden çekerken küstü
„Başını ağrıttım“, dedi seninde
Sefalet rüzgârım çok erken esti

Üzgün olduğunu söylediğinde
O narin boynunu bükerken küstü
Birden sinirlenip payladığında
Sefalet rüzgârım çok erken esti

Sonra sakinleşti, oturdu kaldı
Çantayı koluna takarken küstü
Resmen bu sevdayı bitirdi kaldı

Sefâlet rüzgârım çok erken esti

Belli ki çok seyler değişmiş onda
Konuşup içini dökerken küstü
Ben de suçluymuşum, bu acı sonda
Sefâlet rüzgârım çok erken esti

Toparlandı kalktı, alelacele
Seher vakti, şafak sökerken küstü
Davetiye verdi, ama ecele
Sefâlet rüzgârım çok erken esti

Öyle şaşkın şaşkın baktım ardından
Dostlar, evrenimi yıkarken küstü
Ben de bu ağıtı yaktım ardından
Sefâlet rüzgârım çok erken esti

Şimdiki halimi biliyorsunuz
Saçıma akları ekerken küstü
Onu unutmamı diliyorsunuz
Sefâlet rüzgârım çok erken esti

Onur Kaya